

II MONITORING IMPLEMENTACIJE POSTOJEĆIH PROPISA

1. *Zakon o javnom informisanju*

Implementacija Zakona o javnom informisanju obrađena je kroz odeljak o slobodi izražavanja.

2. *Zakon o radiodifuziji*

Savet Republičke radiodifuzne agencije usvojio je na sednici održanoj 3. decembra izveštaj o ispunjavanju zakonskih i programskih obaveza Radio televizije Srbije za 2011. godinu. Ovaj izveštaj biće dostavljen Upravnom i Programskom odboru RTS-a, Odboru Skupštine Srbije za kulturu i informisanje i Ministarstvu kulture i informisanja. Izveštaj je postavljen i na Internet stranici RRA. Dnevni list „Danas“, analizirajući objavljeni izveštaj, navodi da Radio-televizija Srbije ni u 2011. godini nije ispunila zakonom definisanu obavezu emitovanja nezavisnih produkcija u okviru svog programa. U izveštaju se navodi da su nezavisne produkcije u programu prvog kanala RTS-a imale učešće od 6,27 odsto, a na drugom kanalu od skoro 7,4 odsto, što je i dalje ispod zakonskog minimuma od deset odsto učešća programa nezavisnih produkcija u ukupnom godišnjem emitovanom programu. Prema žanrovskoj strukturi, informativni program najzastupljenija je vrsta sadržaja na kanalima RTS-a i čini skoro polovinu ukupnog programa na prvom kanalu, odnosno blizu trećine na RTS2.

Zakonom o radiodifuziji propisano je da je RRA nadležna da, između ostalog, vrši nadzor nad radom emitera, te vrši kontrolu i stara se o doslednoj primeni odredaba Zakona o radiodifuziji. Zakon, takođe propisuje i da Upravni odbor RTS-a, između ostalog, usvaja planove i izveštaje o radu i poslovanju javnog servisa, o čemu obaveštava javnost, Republičku radiodifuznu agenciju i Skupštinu. Nažalost, Upravni odbor RTS-a poprilično je zakazao u ovoj sferi. U tom smislu, ovaj izveštaj koji su pripremile Služba za nadzor i Služba za analizu programa Radiodifuzne agencije, dopunjuje prazninu koja postoji u egzaktnim podacima koji se odnose na programe javnog servisa. Ključni problem ovog izveštaja je što on nije mogao, u odsustvu javno dostupnih programskih planova, da pokaže meru u kojoj su kroz realizovani program RTS-a zapravo programski planovi ove medijske kuće ostvareni. Zato izveštaj operiše jedino obaveznim programskim kvotama, te zaključuje da one jesu realizovane u odnosu na program proizveden na srpskom jeziku, kao i u odnosu na program sopstvene produkcije, ali ne i u odnosu na programe nezavisnih produkcija. Izveštaju bi se svakako mogla uputiti kritika i da, fokusirajući

se isključivo na kvantitativni aspekt, zanemaruje kvalitativni. Čini se, međutim, da je to pre svega problem zatvorenosti RTS-a, te nepostojanja stalno otvorenih kanala komunikacije između javnog servisa i javnosti, kroz koje bi mogla da se verifikuje i mera u kojoj, iz perspektive onih kojima programi jesu namenjeni, on vrši svoju funkciju. Posebna primedba mogla bi se odnositi i na neblagovremenost izveštaja. Njegovo usvajanje od strane RRA u periodu kada bi već trebalo da se sumiraju rezultati za 2012. godinu, teško da može da obezbedi odgovarajući uticaj na programske planove za 2013. godinu, budući da je za to, verovatno, već kasno. U svakom slučaju, ovakvi izveštaji mogli bi da izvrše daleko veći uticaj ako bi, prvo, bili objavljivani sa manjim kašnjenjem u odnosu na period na koji se odnose, i drugo, ukoliko bi bili samo prvi korak u procesu koji podrazumeva i javnu debatu o programskim planovima za narednu godinu. U protivnom, njihov domašaj ostaće ograničen.